

U nastavku slijedi Otvoreno pismo papi Franji koje možete potpisati ako želite. Predstaviti ćemo ga čim dosegne značajan broj potpisa. Hvala vam što nam pomažete u tome. Temelj naše inicijative nalazimo u Zakoniku kanonskoga prava:

„Vjernici imaju pravo, dapače, katkada i dužnost, prema znanju, stručnosti i ugledu koji imaju, svetim pastirima očitovati svoje mišljenje o onome što je za dobrobit Crkve i to mišljenje, čuvajući cjelovitost vjere i ćudoređa i poštovanje prema pastirima, te pazeći na zajedničku korist i dostojanstvo osoba, priopćiti i drugim vjernicima.” (Kan. 212. § 3):

**Od bivših muslimana koji su postali katolici i njihovih prijatelja,
Njegovoj Svetosti, papi Franji
o njegovu stavu prema islamu.**

Sveti Oče,

Mnogi od nas pokušali su s Vama stupiti u kontakt, u raznim prilikama i kroz nekoliko godina i nikada nismo dobili ni najmanju potvrdu primitka naših pisama ili molbi za susretom s Vama. Vi ne volite okolišati, a isto tako ni mi, stoga nam dopustite da otvoreno kažemo da nam nije jasan Vaš nauk o islamu, dok čitamo br. 252 i 253 u “[Evangelii Gaudium](#)” jer ne uzima u obzir činjenicu da je [islam nastao POSLIJE Krista](#) i tako je, i može jedino biti, antikrist (1 Iv 2, 22: „*Tko je inače lažljivac nego onaj, koji niječe, da je Isus Krist? Taj je antikrist, koji niječe Oca i Sina.*”) i to jedan od najopasnijih jer se predstavlja kao ispunjenje Otkrivenja (gdje je Isus samo prorok).

Ako je islam u sebi dobra religija, kao što se čini da Vi naučavate, zašto smo mi postali katolici? Zar Vaše riječi ne dovode u pitanje čvrstoću odluke koju smo donijeli, riskirajući naše živote? Znete li da islam propisuje smrt za otpadnike (Kuran 4, 89; 8, 7-11)? [Kako je moguće usporediti islamsko nasilje s takozvanim kršćanskim nasiljem?](#)

„Kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom? Kako li se slaže Krist s Belijalom? Ili kakav dio ima vjernik s

nevjernikom?" (2 Kor 6, 14-15)

□ U skladu s Njegovim učenjem (Lk 14, 26), izabrali smo Njega, Krista, prije nego svoj život. Zar mi nismo dovoljno kompetentni razgovarati s Vama o islamu?

U biti, dok god islam želi da mi budemo njihov neprijatelj, mi to i jesmo, i sve naše izjave o prijateljstvu ne mogu ništa promijeniti. Kao pravi antikrist, islam postoji samo kao neprijatelj svih: „Neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Alaha, Njega jedinog, vjerovali!” (Kuran 60, 4). Za Kuran, kršćani su “sama pogan” (Kuran 9, 28), „najgora stvorenja” (Kuran 98, 6), „osuđeni na pakao” (Kuran 4, 48), tako da ih Alah mora ubiti □ (Kuran 9, 30). Ne smiju nas zavesti citati iz Kurana koji se čine tolerantnima jer su svi oni poništeni tzv. „stihom mača” (Kuran 9, 5: „Kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakome prolazu dočekajte!”).

Dok Evanđelje objavljuje radosnu vijest o Isusovoj smrti i uskrsnuću za spasenje svih, i ispunjenje saveza sklopljenoga sa Židovima, Alah nema ništa drugo za ponuditi osim rata i ubijanja „nevjernika” u zamjenu za svoj „raj”: „Alah je od vjernika kupio živote njihove i imetke njihove u zamjenu za džennet koji će im dati – oni će se na Alahovu putu boriti, pa ubijati i ginuti.” (Kuran 9, 111).

Ne poistovjećujemo islam sa svim muslimanima, ali ako za Vas „dijalog” znači glas mira, za islam je to samo još jedan način da započnu rat. Kao što je to bilo u slučaju s nacizmom i komunizmom, naivnost po pitanju islama je suicidalna i vrlo opasna. Kako možete govoriti o miru i podržavati islam, kao što se čini da radite: „[Iskorijeniti iz naših srca bolest koja pogađa naše živote \(...\) Neka kršćani to čine s Biblijom, a muslimani s Kuranom.](#)” (Rim, 20. siječnja 2014.).

Nije li razlog za zabrinutost kada Papa predlaže Kuran kao put spasenja? Trebamo li se vratiti islamu?

Molimo Vas da u islamu ne tražite svoga saveznika u borbi protiv moćnika koji žele dominirati svijetom i porobiti ga jer

oni dijele istu totalitarnu logiku utemeljenu na odbacivanju kraljevanja Krista (Lk 4, 7). Znamo da zmaj iz Otkrivenja koji je htio progutati Ženu i Njeno Dijete ima mnogo glava. (Otk 12, 4). Usput, Alah zabranjuje takve saveze (Kuran 5, 51). Štoviše, proroci su uvijek prigovarali Izraelu zbog njegove spremnosti na savezništvo sa stranim silama, na štetu potpunoga povjerenja koje su trebali imati u Boga.

□

Zasigurno je snažno iskušenje misliti da će govor u islamofilnome tonu spriječiti daljnje patnje kršćana u tim zemljama koje su postale muslimanske, no pored činjenice da Isus Krist nikada nije ukazao na neki drugi put osim puta Križa, tako da na njemu moramo naći radost, a ne uteći s njega s ostatkom prokletih, ne sumnjamo da jedino objava Istine donosi sa sobom ne samo spasenje, već i slobodu (Iv 8, 32). Naša je dužnost svjedočiti istinu u dobro vrijeme i u nevrijeme (*„Propovijedaj riječ, nastoj oko toga u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, opominji, zaprijeti sa svom strpljivošću i naukom!”* 2 Tim 4, 2) i naša je slava biti u stanju reći sa sv. Pavlom: *“Jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.”* (1 Kor 2, 2).

Što se tiče stava Vaše Svetosti prema islamu, čak i nakon što predsjednik Erdogan, između ostalih, traži svoje sunarodnjake da se ne integriraju u zemlje koje ih primaju, i nakon što Saudijska Arabija i ostale naftom bogate monarhije ne prihvaćaju nikakve izbjeglice, izrazi (između ostaloga) o projektu [osvajanja i islamizacije Europe](#) koje desetljećima službeno objavljuje [Organizacija islamske suradnje i ostale muslimanske organizacije](#), Vi, Sveti Oče, propovijedate o dobrodošlici migrantima bez obzira na činjenicu da se radi o muslimanima, nešto zabranjeno apostolskom zapovijedi: *„Svaki, koji odstupi i ne ostane u nauci Kristovoj, nema Boga; a koji ostane u nauci, ima Oca i Sina. Ako tko dolazi k vama i ove nauke ne donosi, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte ga! Jer tko ga pozdravlja, prima dio u njegovim zlim djelima.”* (2 Iv 1, 10-11); *„Ali ako i mi, ili anđeo s neba navijesti vam evanđelje drukčije, nego što vam navijestismo, neka bude proklet!”* (Gal 1, 8-9).

Kao što „Bio sam gladan, i niste mi dali jesti” (Mt 25, 42) ne može značiti da je Isus imao namjeru biti parazit, tako i „Bio sam stranac, i vi ste me primili” ne može značiti „Bio sam osvajač i vi ste me primili”, nego prije „Bila mi je neko vrijeme potrebna vaša gostoljubivost, i vi ste mi ju osigurali”.

Riječ ξένος (xenos) u Novome zavjetu nema samo značenje stranca, nego i gosta (Rim 16.23; 1 Ko 16.5-6, Kol 4.10; 3 Iv 1.5). I kada YHWH u Starome zavjetu naređuje da se stranac lijepo primi jer su Hebreji sami bili stranci u Egiptu, to je pod uvjetom da se stranac dobro asimilira među izabrani narod, da prihvati njihovu vjeru i prakticira njihov kult... Nigdje nema spomena o primanju stranca koji bi zadržao svoju vjeru i njene običaje! Također ne razumijemo Vaše zagovaranje muslimanskoga prakticiranja njihove vjere u Europi. Značenje Svetoga pisma ne bi trebali davati promicatelji globalizma, nego bi se ono trebalo dati u vjernosti Tradiciji. Dobri pastir lovi vuka, a ne dopušta mu da uđe među ovce.

Proislamski govor Vaše Svetosti primorava nas na osudu činjenice da muslimani nisu pozvani napustiti islam i da mnogi bivši muslimani, poput [Magdi Allam](#), čak napuštaju Crkvu, zgroženi njenim kukavičlukom, ranjeni dvosmislenim gestama, zbunjeni izostankom evangelizacije, sablažnjeni pohvalama na račun islama...

Na taj su način neupućene duše zavedene, a kršćani se ne spremaju za konfrontaciju s islamom, na što ih je Ivan Pavao II. pozvao ([Ecclesia in Europa, br. 57.](#)). Pod dojmom smo da ne shvaćate ozbiljno svoga brata, biskupa Amela Nonu, kaldejsko-katoličkoga nadbiskupa Mosula u progonstvu, kada nam govori: „Naše sadašnje patnje su uvod onima koje čekaju vas, Europljane i zapadne kršćane u bliskoj budućnosti. Ja sam izgubio svoju biskupiju. Sjedište moje nadbiskupije i moga apostolata okupirali su radikalni islamisti koji traže da se obratimo na islam ili da umremo (...) Primate u svoju zemlju sve veći broj muslimana. I vi ste u opasnosti. Morate donijeti hrabre odluke (...). Vi mislite da su svi ljudi jednaki, ali islam ne kaže da su svi jednaki. (...) Ako ovo ubrzo ne shvatite, postat ćete žrtve neprijatelja kojega ste pozvali u svoj dom.” ([9. kolovoza 2014.](#)).

[Ovo je pitanje života i smrti](#) i svaka naklonost prema islamu je izdajnička. Ne želimo da Zapad nastavi s islamizacijom,

niti da Vaše djelovanje doprinese tome. Gdje ćemo onda tražiti utočište?

Dopustite nam da zamolimo Vašu Svetost da ubrzo sazovete Sinodu na temu opasnosti islama. Što preostaje od Crkve gdje je islam uveden? Ako još zadrži građanska prava, nalazi se u podređenom položaju, pod uvjetom da ne evangelizira, tako gubeći samu svoju bit. U interesu pravde i istine, Crkva mora pojasniti zašto su argumenti koje iznosi islam da bi hulio na kršćanstvo lažni. Kada bi Crkva imala hrabrosti to učiniti, ne sumnjamo da bi se milijuni, muslimana kao i ostalih muškaraca i žena koji traže pravoga Boga, obratili. Kao što ste Vi rekli: „Onaj koji se ne moli Kristu, moli se đavlu.” (14. 3. 2013.). Da ljudi znaju da idu u pakao, dali bi svoje živote Kristu (usp. Kuran 3, 55).....

S najdubljom ljubavlju za Krista, koji kroz Vas vodi Svoju Crkvu, mi, obraćenici s islama, podržani našom braćom u Kristu, osobito kršćanima s Istoka, i našim prijateljima, molimo Vašu Svetost da potvrdite naše obraćenje Isusu Kristu, pravome Bogu i pravome čovjeku, jedinome Spasitelju, s jasnim i ispravnim određenjem prema islamu i s obećanjima naših molitava u Srcu Bezgrješne, molimo Vaš apostolski blagoslov.